

Híres magyar olimpikonok

a teljesség igénye nélkül

Hajós Alfréd (eredetileg *Guttman Arnold*; Budapest, 1878.

február 1. – Budapest, 1955. november 12.) magyar építészmérnök, gyorsúszó, labdarúgó, labdarúgó-játékvezető, újságíró, a magyar labdarúgó-válogatott volt szövetségi kapitánya, az első magyar olimpiai bajnok. A sportsajtó által adományozott beceneve a „magyar delfin”.

A Magyar Úszó Egyesület tagjaként (1894-1896) volt egyesületi sportember. Az 1896. évi nyári olimpiai játékokon Athénban, az első újkori olimpiai játékokon, 11 fokos tengervízben megrendezett versenyen megnyerte mind a 100 m-es - vízből indulva -, mind pedig az 1200 m-es - hajóról a partra úszva - gyorsúszószámot, ezzel ő szerezte a magyar sport első és második olimpiai győzelmét (nem aranyérmét, hiszen akkor még ezüstérem járt a győztesnek). Nem hivatalos Európa-bajnok, 1895-ben 100 méter gyorson, örökös magyar bajnok.

Csapó Gábor (szül.: 1950) olimpiai bajnok vízilabdázó, az első, 1973-

ban Belgrádban rendezett világbajnokságon győztes magyar vízilabda válogatott egykori "csodafegyvere". Gyarmati Dezső, a München után hivatalba lépett kapitány szavazott bizalmat a Szegeden jogászokdó pólósnak. Az akkor 23 éves, rendkívül jó fizikai adottságokkal rendelkező, kiválóan úszó újonc, főszerelővé lépett elő. Pályafutásának csúcsát az 1976-os Montreal, a győztes olimpia jelentette. Több mint másfél évtizeden át, összesen 272 alkalommal szerepelt a válogatottban. Tagja volt a Bécsben, és Jönköpplingben rendezett Eb nyertes csapatnak is 1980-ban olimpiai bronz érmet szerzett a válogatottal. A nyolcvanas évek derekától a Syracuse Palermo csapatában dobta a gólokat. Hazatérése után egy ideig hajdani klubja, a Vasas, majd az UTE és az FTC pólósainak edzője volt. Jelenleg pólós iskolát vezet, de közben jogtanácsosként is dolgozik. Televíziós vitaműsorok állandó szereplője.

Darnyi Tamás (Budapest, 1967. június 3.) négyszeres olimpiai bajnok

úszó, sportvezető. 1975-től az Újpesti Dózsa, illetve az Újpesti TE, 1991-től a Budapesti Rendészeti SE, 1993-tól a Sport Plusz OTP SE versenyzője volt. 1984-től 1993-ig szerepelt a magyar válogatottban. Részt vett az 1988. évi szöuli és az 1992. évi barcelonai olimpián. Mindkétszer a 200 és 400 méteres vegyes úszásban olimpiai bajnoki címet szerzett, így négy aranyérmével máig ő a legeredményesebb magyar férfi úszó olimpikon. Négyszer nyert világbajnoki, nyolcszor Európa-bajnoki címet. 200 méteres és 400 méteres vegyes úszásban többször megjavította a világ-, illetve az Európa-csúcsot. Ő volt a világon az első úszó, aki 200 méteres vegyes úszásban két percen belüli időt ért el. Széchy Tamás legeredményesebb tanítványa volt. Ötször választották az év magyar sportolójává. 1991-ben az év európai sportolója lett.

Több mint ötvenszer nyert magyar bajnoki címet, 1985-től örökös bajnok. Jelenleg a Magyar Úszó Szövetség alelnöke.

Egerszegi Krisztina

(Budapest, 1974. augusztus 16. –) ötszörös olimpiai bajnok, többszörös Európa- és világbajnok magyar úszó. Egyike a modern olimpiák legnagyobb magyar sportolójának. A Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztjének tulajdonosa.

Első hazai sikereit 1985-ben érte el. A szöuli olimpiára a magyar csapat legfiatalabb versenyzőjeként utazott el. 100 méter háton, országos csúccsal szerzett olimpiai ezüstérmét, majd 200-on olimpiai és Európa-csúccsal lett bajnok. Egyben a legfiatalabb magyar valamint egyéni úszó olimpiai bajnok lett. Az év végén, 200 háton világranglista-vezető volt és az év magyar úszója és sportolónője lett.

1992 áprilisában Egerszegi Krisztina Gyulay Zsolttal tette le a magyar sportolók nevében az olimpiai esküt. Az olimpián három aranyérmét nyert. 400 m vegyesen országos csúccsal, 100 és 200 háton a selejtezőben és a döntőben is olimpiai rekordot elérve lett első. Ezzel a teljesítményével a barcelonai olimpián a legtöbb aranyérmét szerzett női versenyző lett. Az év végén újra begyűjtötte a legjobb magyar sportolónak és úszónak járó díjakat. Az olasz sportnapilap szavazásán ezúttal a világ legjobb női sportolónője lett. A Nemzetközi Sportújságíró Szervezet (AIPS) szavazásán második lett.

Az 1996-os atlantai olimpián 400 méter vegyesen a selejtezőben a legjobb időt úszta, de a döntőbeli teljesítménye a bronzéremre volt elég. A vegyes váltóval 11. lett. Ebben a versenyszámban úszott ideje elegendő lett volna a 100 méter hát első helyéhez. A 200 hát selejtezőjében is az első időt úszta, majd a döntőben fölényes győzelemmel szerezte meg az olimpiai aranyat. Egerszegi az egyetlen női úszó, aki öt egyéni olimpiai aranyérmét szerzett. Az olimpia után visszavonult a versenysporttól. Az év végén ismét a legjobb magyar sportolónő lett.

Gerevich Aladár

(Jászberény, 1910. március 16. – Budapest, 1991. május 14.) hétszeres olimpiai aranyérmes, harmincnégyszeres magyar bajnok vívó.

Gerevich Aladár apja mellett – aki szintén vívott – kezdett el sportolni Miskolcon. Tehetségét korán felismerték, így hamarosan már a világhírű Italo Santelli olasz mester budapesti iskolájában vívhatott. Itt vált az Olimpiai játékok története során is kivételes bajnökká, aki 6 olimpián vett részt, és mindegyikről arannyal tért haza. Fiatalon került a magyar kardcsapatba, ahol olyan egyéniségekkel vívhatott együtt, mint az akkori legjobbnak tartott Petschauer Attila. Folyamatosan felzárkózott a csapatban vívó többi világklasszishoz, és 1948-ban már egyéniben is aranyat nyert. Gerevich Aladár, „Ali bácsi” még 50 évesen is olimpiát nyert. Amikor megkérdőjelezték az indulását, ő kihívta a fiatalokból álló csapatot, és mindenkit legyőzött. Hallatlan saját eredményei mellett a nevelésben is kiemelkedő volt, tanítványai rajongtak érte.

1988-ban megkapta a NOB Olimpiai Érdemrend ezüst fokozatát.

A magyar sportolók között Gerevich Aladár szerezte a legtöbb olimpiai aranyérmét, szám szerint hetet, mellyel az olimpiák történetében is a legeredményesebb szereplők között tartják számon.